

Dr. Issekutz Livia

(Kolozsvár, 1918. XI. 30. - Budapest, 1991. VIII. 23.)

gyógyszerész, gyógyszerészdoktor, egyetemi docens

Édesapja, dr. Issekutz Béla orvosprofesszor, testvére dr. Issekutz Béla junior (1912-1999) orvos, egyetemi tanár. A Pázmány Péter Tudományegyetemen 1941-ben gyógyszerészi, majd 1950-ben gyógyszerészdoktori oklevelet szerzett. Oktató és kutató pályáját a Budapesti Orvostudományi Egyetem Gyógyszertani Intézetében töltötte, gyakornok (1949-1951), tanársegéd (1951-1961), adjunktus (1961-1970), docens (1970-1978). Új módszert dolgozott ki az etiléter autooxidációs termékeinek vizsgálatára, amellyel 1961-ben elnyerte az orvostudomány kandidátusa fokozatot. Kurarin hatású gyógyszervegyületeket szintetizált, amelyeket sikeresen szabadalmaztatott. Édesapjával, dr. Issekutz Béla orvosprofesszorral 4 kiadásban jelent meg a Gyógyszerrendelés könyve. A MGYT Gyógyszerkutatói Szakosztályának elnökeként (1975- 1982) jelentős munkát végzett. A gyógyszerész-továbbképzésben is részt vállalt. A kutatói tevékenységében az édesapja, az oktatói munkájában pedig dr. Fritz Gusztáv professzor volt. Férje → dr. Küttel Dezső (1917-1991) volt. A sírja a budapesti Farkasréti temetőben van.

Főbb munkái:

1. Paraméciumok gázcsereje. Dr. Issekutz Bélával. Matematikai és Természettud. Ért. 1942. 315.,
2. Kísérletek kurarin-hatású biszkuarterner ammónium-sók előállítására. Gyógyszerészdoktori értekezés. Bp. 1950.,
3. A narkózis-éter és autooxidációs termékeinek összehasonlító vizsgálata. Kandidátusi értekezés. Bp. 1961.,
4. Az aether ad narcosim szennyezésének vizsgálata. Acta Pharmaceutica Hungarica, 1961.,
5. Gyógyszerrendelés. Dr. Issekutz Bélával. Bp. 1969, IV. Kiadás, Bp. 1979.,

Irodalom:

1. Gyógyszerészet, 1991. 553-554.,
2. Révai Új Lexikon. 10. kötet, 533.,